కథ

ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయి

సి.ఎన్.చంద్రశేఖర్

కాలింగ్ బెల్ శబ్దం విని తలుపుతెరిచింది కల్పన. ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయి నిలబడి ఉన్నాడు.

ఏం కావాలన్నట్లు చూసింది అతని వైపు.

"వేడినీళ్ళు" చేతిలోని ఫ్లాస్కును చూపిస్తూ అన్నాడు.

"త్రాగడానికా?"

అవునన్నట్టు తలూపాడు. ఫ్లాస్కు అందుకుని వంటగదిలోకి వెళుతూ "కూర్చో" అంది సోఫావైపు చేయి చూపిస్తూ. అతను కూర్చోలేదు. జేబులోని సెల్ చేతిలోకి తీసుకుని చూసుకుంటున్నాడు.

కల్పన నీళ్ళు స్టౌమీద కాచి, ఫ్లాస్కులో పోసి అతనికి యివ్వడానికి వస్తూంటే ఆమె కొడుకు శిరీష్ గదిలోంచి బయటికొచ్చి "అమ్మా! అక్కయ్య ఫోనులో దొరకడం లేదు" అన్నాడు.

"అయ్యో ఇంత వర్షంలో ఎక్కడుందో అది?" అంది కల్పన ఆందోళనగా.

"మీ అమ్మాయి ఎక్కడ్నుంచి రావాలి?" ప్రక్కింటి అబ్బాయి ఆమెను అడిగాడు.

చెప్పింది కల్పన.

"మీ అమ్మాయి రావడానికి అర్ధరాత్రవుతుంది. అటుప్రక్క వాననీళ్ళు రోడ్డును నింపేస్తే ట్రాఫిక్ ఆగిపోయిందట. నీళ్ళు క్లియర్ చేయడానికి చాలాసేపుపడుతుందట"

"అయ్యో..మరి ఎలాగ..." అంటూ ఏదో అనబోతున్న కల్పన అతను తన మాటలు వినకుండా వెళ్ళిపోవడం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

'ఈ కాలం పిల్లలకు తమ పని అయితే చాలు. ఇంకొకరి బాధ వాళ్ళకు అక్కర్లేదు' అనుకుంది కోపంగా.

ఆ రాత్రి పదకొండు గంటలకు కూతురు శిల్ప ఇల్లు చేరింది. అంతవరకూ టెన్షన్‌తో గడిపింది కల్పన.

కూతుర్ని చూడగానే "ఏమిటీ? నీవెక్కడున్నావో ఒక ఫోన్‌కాల్ చేయడానికేమొచ్చింది నీకు? ఎంత టెన్షన్ అనుభవిస్తున్నానో తెలుసా?" అంది కన్నీళ్ళతో.

"నా ఫోన్‌లో ఛార్జి అయిపోయిందే"

"నీ ఫ్రెండ్స్ సెల్ నుంచి చేయొచ్చుగా? లేదా కాయిన్ బాక్స్ ఫోన్‌లు ఎన్ని లేవు?"

"రోడ్డుమీద మనిషిలోతు నీళ్ళుంటే కాయిన్ బాక్స్ ఫోన్‌లు ఎక్కడ దొరుకుతాయి నాకు? పైగా ఇల్లెలా చేరాలా అని నా టెన్షన్‌లో నేనున్నాను. నీకు ఫోన్ చెయ్యాలని నాకు తోచలేదు, సరేనా! ఇక నన్ను వదిలేయ్" అని విసుగ్గా లోపలికి వెళ్ళింది శిల్ప.

'ఆ ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయిలాగే యిదీను. వీళ్ళ ఇబ్బందుల గురించే వీరి ఆలోచన. మరొకరి యిబ్బంది గురించి ఆలోచించరు వీళ్ళు' అనుకుంది కల్పన బాధగా.

★ ★ ★

మరోసారి సిటీలో ఉన్నట్టుండి కర్ఫ్యూ విధించారు. అప్పుడూ శిల్ప గురించి ఎంతో ఆందోళనపడింది కల్పన. తర్వాత పోలీసుల సహాయంతో శిల్ప ఇల్లు చేరడంతో ఆమె మనసు కుదుటపడింది.

అప్పట్నుంచీ శిల్ప ఇల్లు చేరేవరకూ ప్రతిరోజూ ఆందోళనతోనే గడపసాగింది కల్పన. శిరీష్ స్కూలు ఇంటికి దగ్గరే కాబట్టి అతని గురించి ఆమెకు దిగులు లేదు. ఇంటి నుంచి ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉండే ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చదువుతున్న శిల్ప గురించే ఆమె ఆలోచన. ఆమె భర్త వరంగల్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఆదివారాలు మాత్రమే అతను ఇంటివద్ద ఉంటాడు.

శిల్ప కాలేజీ నుంచి రావడానికి ఆలస్యమయ్యే పక్షంలో తనకు ఫోన్ చేసి చెప్పాలని కూతురి దగ్గర మాట తీసుకుంది కల్పన. అప్పట్నుంచీ ఆమె ఆందోళన కాస్త తగ్గింది.

ఓ రోజు శిల్ప "తను కాలేజీ అయ్యాక అట్నుంచటే ఎగ్జిబిషన్‌కు వెళతానని, ఏ విషయం సాయంత్రం ఫోన్ చేసి చెబుతానని" తల్లితో చెప్పింది.

"సాయంత్రం నేను బాబాగుడికి వెళుతున్నానే. ఈరోజు గురువారం కదా. నేను ప్రక్కింటి అబ్బాయిని అడిగి అతని సెల్ నెంబరు కనుక్కుంటాను. నువ్వు ఎగ్జిబిషన్‌కు వెళ్ళే పక్షంలో అతనికి ఫోన్ చేసి చెప్పు. నేను ఇంటికొచ్చాక అతను నాకు చెబుతాడు. నీ సెల్‌కు ఒక పట్టాన లైన్లు దొరకవు" అంది కల్పన.

"నేను అతనికెందుకు చేస్తాను? అతనితో నాకు పరిచయం లేదు. నేను ఫోన్ చెయ్యను"

"ఇప్పుడు నాతో వచ్చావంటే అతన్ని నీకు పరిచయం చేస్తాను. నేను అతనికి చిన్న చిన్న సహాయాలు చేస్తూంటాను. ఈరోజు అతను మనకు చేస్తాడు"

"అతనేం చెయ్యక్కర్లేదు. నువ్వు ఎందుకు సహాయాలు చేస్తావు? ఈ కాలం మనుషులు కొంత చనువిస్తే నెత్తికెక్కుతారు"

"అతను అలాంటివాడు కాదే. వినయంగా ఉండడు కాని ఒక్క పదం కూడా అనవసరంగా మాట్లాడడు. పాపం ఒంటరిగా ఉంటున్నాడు. వండుకుని తింటున్నాడో హోటల్‌లో తింటున్నాడో కూడా నేను అడగలేదు. ఓ ఆదివారం అతన్ని భోజనానికి పిలవాలి"

"నీకంతగా పిలవాలనుకుంటే సోమవారం పిలువు. నేను ఇంట్లో ఉండను. అవునూ. అతను ఎప్పుడూ మేమెవరం ఇంట్లో లేనప్పుడే వస్తాడు. అతనికి ఉద్యోగం లేదా?"

"ఉందే. కాల్ సెంటర్‌లో ఉద్యోగమట. రాత్రంతా పని ఉంటుందట. పగలంతా ఇంట్లోనే ఉంటాడు. సాధారణంగా బయటకురాడు. ఏదైనా అవసరమైతే నన్ను అడుగుతాడు. ఈ బిల్డింగ్‌లో యింకెవరితోనూ పరిచయం లేదు అతనికి"

"అదే నేను చెప్పేది కూడా. బీ ఎ రోమన్ ఇన్ రోమ్. అందరిలాగే నువ్వూ ఉండు. ఎవ్వరైనా

సహాయం అడిగితే చాలు ఎగురుకుంటూ వెళ్ళి చేస్తావు"

"అది మా అమ్మానాన్నలు నాకు నేర్పిన సంస్కారం. చిత్తూరులో మా ఇంటికి ఎవరొచ్చినా మా అమ్మ ముందుగా మంచినీళ్ళిచ్చేది. తర్వాత ఫలహారం, స్వీటు యిలా ఇంట్లో ఏదుంటే అది యిచ్చేది. ఏదీ లేకపోతే కనీసం కాఫీ అయినా యిచ్చేది. మా నాన్నగారు వీధిలో ఎవరు కొత్తగా వచ్చి చేరినా వెళ్ళి పరిచయం చేసుకుని మా ఇంటికి ఆహ్వానించేవారు. వాళ్ళకు ఏ సహాయం అవసరమయినా తనను అడగమనే వారు. గ్యాస్ ట్రాన్స్‌ఫర్, రేషన్ కార్డు, పిల్లల స్కూలు అడ్మిషన్లు, వైద్యం యిలాంటి విషయాల్లో తన సలహాలు, సహాయాలు అందజేసేవారం. ఆయన చనిపోయిన రోజు ఊరి జనమంతా మా ఇంట్లో ఉన్నారు. మాతో పాటు ఏడ్చారు. మనిషి జీవితానికి సార్ధకత అదే. మనం పోయాక మనకోసం ఏడ్చేవాళ్ళుంటే అన్నాళ్ళూ మనం బ్రతికినందుకు పరమార్థం ఉన్నట్లే"

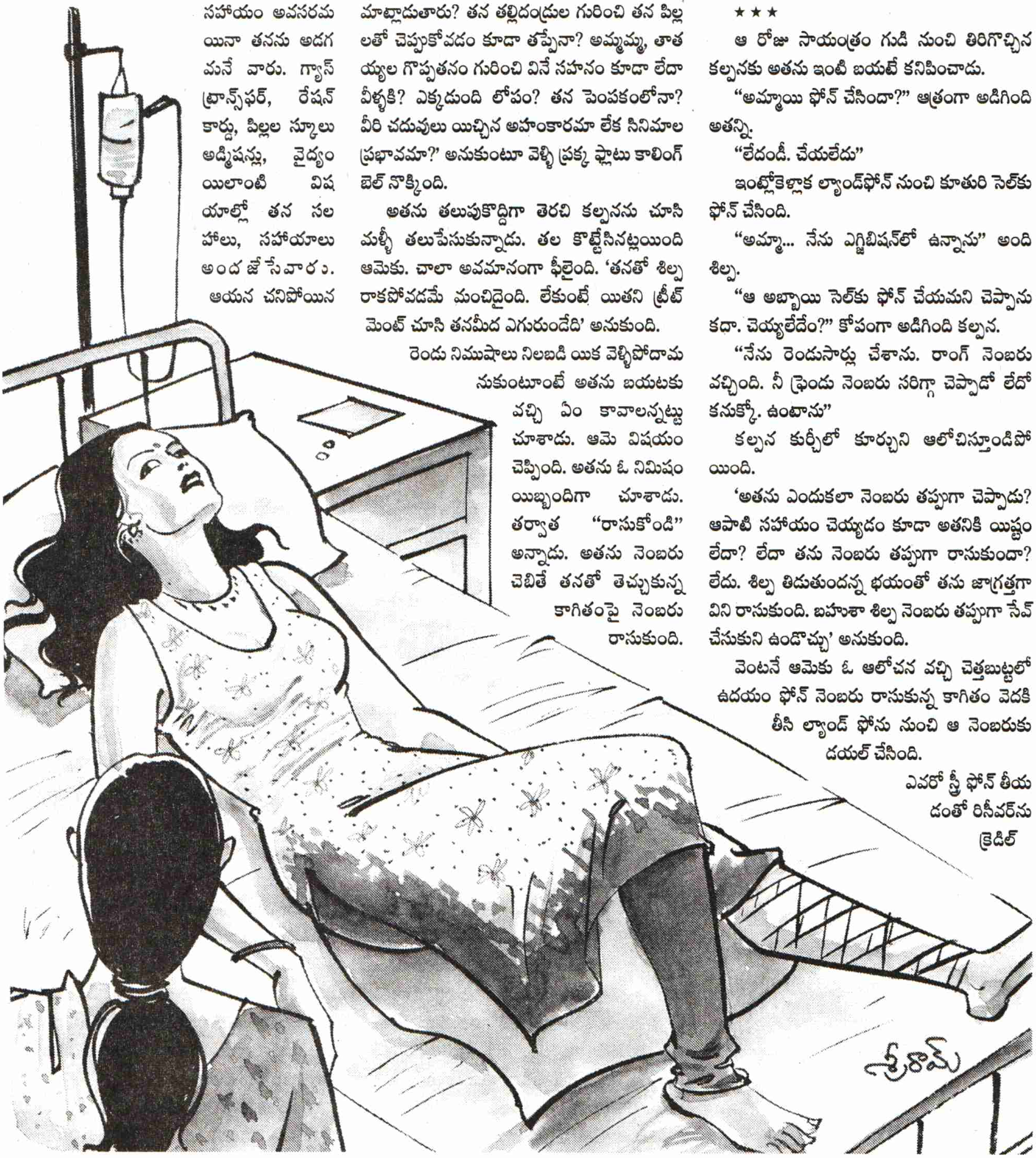

"అబ్బ..అమ్మా..నువ్వెళ్ళి అతని ఫోన్ నెంబరు తీసుకురా. నీ ఫ్లాష్‌బ్యాక్ వినడంకంటే అతనికి ఫోన్‌చేసి చెప్పడమే నయంలాగుంది"

కల్పన ఎంతో బాధపడింది కూతురి మాటలకు.

'ఎందుకు పిల్లలు యిలా మనసు విరిగేటట్టు మాట్లాడుతారు? తన తల్లిదండ్రుల గురించి తన పిల్లలతో చెప్పుకోవడం కూడా తప్పేనా? అమ్మమ్మ, తాతయ్యల గొప్పతనం గురించి వినే సహనం కూడా లేదా వీళ్ళకి? ఎక్కడుంది లోపం? తన పెంపకంలోనా? వీరి చదువులు యిచ్చిన అహంకారమా లేక సినిమాల ప్రభావమా?' అనుకుంటూ వెళ్ళి ప్రక్క ఫ్లాటు కాలింగ్ బెల్ నొక్కింది.

అతను తలుపుకొద్దిగా తెరచి కల్పనను చూసి మళ్ళీ తలుపేసుకున్నాడు. తల కొట్టేసినట్లయింది ఆమెకు. చాలా అవమానంగా ఫీలైంది. 'తనతో శిల్ప రాకపోవడమే మంచిదైంది. లేకుంటే యితని ట్రీట్‌మెంట్ చూసి తనమీద ఎగురుండేది' అనుకుంది.

రెండు నిముషాలు నిలబడి యిక వెళ్ళిపోదామనుకుంటూంటే అతను బయటకు వచ్చి ఏం కావాలన్నట్టు చూశాడు. ఆమె విషయం చెప్పింది. అతను ఓ నిమిషం యిబ్బందిగా చూశాడు. తర్వాత "రాసుకోండి" అన్నాడు. అతను నెంబరు చెబితే తనతో తెచ్చుకున్న కాగితంపై నెంబరు రాసుకుంది. తర్వాత అతనికి థ్యాంక్స్ చెబుదామని తలెత్తి చూస్తే అప్పటికే అతను లోపలికి వెళ్ళి తలుపేసుకున్నాడు.

ఆమె ఆశ్చర్యంగా ఓ క్షణం అక్కడే నిలబడిపోయింది. 'ఇతను శిల్ప చెప్పినట్లే ప్రవర్తిస్తున్నాడు. తను అతనికన్నా వయసులో కనీసం పదిహేనేళ్ళు పెద్దదయి ఉంటుంది. చిన్న చిన్న సహాయాలు కూడా చేసింది. అయినా తనను ఇంట్లోకి పిలిచి కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి మాట్లాడే సంస్కారం కూడా ఇతనికి లేదు' అనుకుని బాధపడింది.

* * *

ఆ రోజు సాయంత్రం గుడి నుంచి తిరిగొచ్చిన కల్పనకు అతను ఇంటి బయటే కనిపించాడు.

"అమ్మాయి ఫోన్ చేసిందా?" ఆత్రంగా అడిగింది అతన్ని.

"లేదండీ. చేయలేదు"

ఇంట్లోకెళ్ళాక ల్యాండ్‌ఫోన్ నుంచి కూతురి సెల్‌కు ఫోన్ చేసింది.

"అమ్మా... నేను ఎగ్జిబిషన్‌లో ఉన్నాను" అంది శిల్ప.

"ఆ అబ్బాయి సెల్‌కు ఫోన్ చేయమని చెప్పాను కదా. చెయ్యలేదేం?" కోపంగా అడిగింది కల్పన.

"నేను రెండుసార్లు చేశాను. రాంగ్ నెంబరు వచ్చింది. నీ ఫ్రెండు నెంబరు సరిగ్గా చెప్పాడో లేదో కనుక్కో. ఉంటాను"

కల్పన కుర్చీలో కూర్చుని ఆలోచిస్తూండిపోయింది.

'అతను ఎందుకలా నెంబరు తప్పుగా చెప్పాడు? ఆపాటి సహాయం చెయ్యడం కూడా అతనికి యిష్టం లేదా? లేదా తను నెంబరు తప్పుగా రాసుకుందా? లేదు. శిల్ప తిడుతుందన్న భయంతో తను జాగ్రత్తగా విని రాసుకుంది. బహుశా శిల్ప నెంబరు తప్పుగా సేవ్ చేసుకుని ఉండొచ్చు' అనుకుంది.

వెంటనే ఆమెకు ఓ ఆలోచన వచ్చి చెత్తబుట్టలో ఉదయం ఫోన్ నెంబరు రాసుకున్న కాగితం వెదకి తీసి ల్యాండ్ ఫోను నుంచి ఆ నెంబరుకు డయల్ చేసింది.

ఎవరో స్త్రీ ఫోన్ తీయడంతో రిసీవర్‌ను క్రెడిల్

చేసింది.

* * *

ఓ రోజు టీవీలో వార్త చూసి గాబరాపడింది కల్పన.

సిటీలో ఆరుచోట్ల బాంబులు ప్రేలాయి. పదుల సంఖ్యలో జనం మరణించారు. వందల సంఖ్యలో గాయపడ్డారు. బాంబులు ప్రేలిన ప్రదేశాల వివరాలు చూస్తున్న ఆమెలో ఆందోళన మరింత పెరిగింది. కారణం బాంబుప్రేలిన ప్రదేశాల్లో ఓ సినిమా థియేటరు కూడా ఉండటం. ఆ థియేటరుకే శిల్ప సాయంత్రం ఆటకు వెళ్ళి ఉండటం.

వెంటనే శిల్ప సెల్‌కు ఫోన్ చేసింది. రింగ్ అవుతూంది కాని ఎవరూ తీయడం లేదు. ఆమె ఆందోళన ఏడుపుగామారి గట్టిగా రోదించసాగింది. ఆ సమయంలో ఇంట్లో ఎవరైనా ఉండి ఉంటే బాగుండేదనిపించింది ఆమెకు. శిరీష్ కూడా ఇంట్లో లేదు.

భర్తకు ఫోన్ చేసి చెప్పాలని ఆమెకు ఓ క్షణం అనిపించింది. అయితే దానివల్ల అతన్ని కూడా ఆందోళనకు గురిచెయ్యడం తప్ప మరో ఉపయోగం ఉండదనిపించింది. 'ఊర్లో ఉన్న ఆయన స్నేహితుల సహాయం తీసుకుని శిల్ప ఎక్కడుందో కనుక్కోవాలి' అనుకుంది.

ఇంతలో ఫోను మ్రోగితే రిసీవరు తీసింది. అవతలి వ్యక్తి మాటలు విన్నాక శిలలా నిలబడిపోయింది.

బాంబు ప్రేలుళ్ళలో శిల్ప కాలికి తీవ్రంగా గాయమైందని, ఆమెను హాస్పిటల్‌లో చేర్పామని, వెంటనే బయలుదేరి రమ్మని ఓ పోలీసు అధికారి ఆమెకు ఫోన్‌లో చెప్పాడు.

కల్పన భోరున ఏడవసాగింది. కొంతసేపు ఏడ్చి, తర్వాత భర్తకు ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పింది. తర్వాత ఇల్లు తాళం వేసి బయటకు కదిలింది. ఎదురుగా ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయి అతని ఇంటి తాళం తీస్తూ కనిపించాడు. అతన్ని చూడగానే ఆమెకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది.

"బాబూ..బాంబు ప్రేలుళ్ళలో మా అమ్మాయి గాయపడింది. నేను హాస్పిటల్‌కు వెళ్తున్నాను. నాకు సాయంగా నువ్వు రాగలవా? అక్కడి గందరగోళంలో నా బిడ్డ ఎక్కడుందో నేను తెలుసుకోలేను" అంది కన్నీళ్ళతో.

"నేను యిప్పుడే బయటినుంచి వచ్చాను. సారీ" అన్నాడు.

కల్పన అతని వైపు చీత్కారంగా చూసింది. 'నువ్వూ ఓ మనిషివేనా? సాటి మనిషి ఆపదలో ఉంటే ఆమాత్రం సహాయం చెయ్యలేవా? నీకు అవసరమైతే మా సహాయం కావాలి. మాకు అవసరమైతే మాత్రం నీకేం సంబంధం లేదా?' అన్నట్లుంది ఆ చూపు.

ఇంతలో శిరీష్ ఆమె దగ్గరికి వచ్చి "అమ్మా! సిటీలో గొడవలట. ట్యూషన్ వదిలేశారు" అన్నాడు.

కల్పన వాణ్ణి అక్కున చేర్చుకుని "పద నాన్నా! సమయానికి వచ్చావు. అక్కయ్య హాస్పిటల్‌లో వుంది. మనం వెళ్ళాలి" అంది.

* * *

"అమ్మా! నా కాలు నయమౌతుందా? నేను మళ్ళీ నడవగలనా?" మరుసటిరోజు ఉదయం హాస్పిటల్‌లో తల్లిని అడిగింది శిల్ప.

"తప్పకుండా నయమౌతుంది. నాలుగురోజుల్లో చిన్న సర్జరీ చేస్తారట. అది చేసుకుంటే నెలరోజుల్లో నీవు నడవగలవని డాక్టరు నాతో చెప్పారు" అంది కల్పన.

కూతురి విషయం విని రాత్రే హాస్పిటల్‌కు వచ్చిన భర్తను చూడగానే ఎంతో ధైర్యమొచ్చింది కల్పనకు. కూతురికి తాను భయపడినంత పెద్ద గాయం కాకపోవడం ఆమెకు ఎంతో రిలీఫ్ నిచ్చింది.

తర్వాత కూతురితో "నాన్న స్నానం చేసి వస్తానని ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆయన వస్తే యిక్కడే ఉండమను. నేను వెళ్ళి కాఫీ తీసుకుని వస్తాను" అని ఫ్లాస్కు తీసుకుని బయలుదేరింది కల్పన.

హాస్పిటల్‌లోని లాన్‌లో పేషంట్ల బంధువుల కాలక్షేపం కోసం పెద్ద టీవీ పెట్టి ఉన్నారు. అందులో ప్రసారమవుతున్న వార్తల్ని నిలబడి చూడసాగింది కల్పన. సిటీ పోలీసు కమీషనర్ ప్రజల్ని ఉద్దేశించి మాట్లాడుతున్నాడు.

"మీకు అనుమానాస్పద వస్తువులు కనిపిస్తే తాకకండి. మా నెంబరుకు ఫోన్ చేస్తే బాంబు డిస్పోజింగ్ స్క్వాడ్‌ను

టఫ్‌గాళ్ దియా

బాలీవుడ్‌లో రాణిస్తున్న హైదరాబాద్ అమ్మాయి దియా మీర్జా 'యాసిడ్ ఫాక్టరీ' అనే సినిమాలో నటిస్తోందిప్పుడు. ఇందులో సినిమా అంతా ఆమె ఎంతో రఫ్ అండ్ టఫ్‌గా కనిపిస్తుందిట. తెగ ఫైట్లు చేస్తుందిట సినిమా అంతా. బక్కపల్చగా కనిపించే ఈ నాజూకు అందం దియాని అంత టఫ్ గాళ్‌గా ఎలా చూపిస్తాడో ఆ డైరెక్టరు అని అంతా అనుకుంటుంటే- తను మాత్రం ఈ సినిమాలో నటించడం నాకెంతో ఎంజాయ్‌మెంట్‌గా వుందని సంబరపడుతోంది దియా.

పంపిస్తాం. అలాగే మీ చుట్టుప్రక్కల కొత్త వ్యక్తులు కనబడితే, అనుమానం కలిగించేలా ప్రవర్తిస్తే మాకు ఫోన్ చేయండి. మా ఫోను నెంబర్లు...."

ఆమెకు ప్రక్కఫ్లాటు అబ్బాయి గుర్తొచ్చాడు.

'అవును. వాణ్ణి కాసేపు ఏడిపించాలి. తన పనే తప్ప ప్రక్కవాడి ప్రాణం పోతున్నా పట్టించుకోనివాడికి ఓ చిన్న శిక్ష పడాలి' అనుకుంది. ఎదుటివాడికి సహాయం చెయ్యడం తప్ప కలలో కూడా ఎవరికీ అపకారం తలపెట్టని ఆమెకు మొదటిసారిగా శాడిజంతో కూడిన ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే బ్యాగు నుంచి పెన్ను తీసి టీవీలో కనిపిస్తున్న నెంబర్లలో ఓ నెంబర్ని అరచేతిపై రాసుకుంది.

తర్వాత హాస్పిటల్ కాంపౌండులోనే ఉన్న క్యాంటీన్ను దాటుకుని రోడ్డుమీద కొచ్చింది. ఎదురుగా కాయిన్ బాక్స్ ఫోన్ కనిపిస్తే అటువైపు నడిచింది.

★ ★ ★

"ఏమిటమ్మా అంత టెన్షన్‌గా కనిపిస్తున్నావు. సిటీలో మళ్ళీ బాంబు ప్రేలుళ్ళా?" అని శిల్ప అడిగింది తల్లి ముఖంలో ఆందోళనని గమనించి.

'అవును. టెన్షనే మరి. పోలీసులను చూస్తేనే జడుసుకునే తను పోలీసులకు తప్పుడు సమాచారం యిచ్చింది. ఈపాటికి వాళ్ళు ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయిని అరెస్ట్ చేసి ఉంటారు. ఏం చెబుతూంటాడు అతను? పోలీసుల కాళ్ళు పట్టుకుని తనకే పాపం తెలియదని అంటూంటాడా?' అనుకుంది కల్పన.

"ఏమిటమ్మా మాట్లాడవు?"

"ఏం లేదమ్మా. మన ప్రక్క ఫ్లాటు అబ్బాయి గురించి ఆలోచిస్తున్నాను" అంది కల్పన. తను పోలీసులకు ఫోన్ చేసిన విషయం భర్తకూ, కూతురికీ చెప్పకూడదని ఆమె నిర్ణయించుకుంది.

"ఏం చేశాడు నీ ఫ్రెండు?"

"ఛ...అతన్ని ఫ్రెండు అనకు. ఆ పదానికున్న విలువ పోతుంది?"

"ఏం చేశాడో చెప్పవేంటి?" ఆతృతగా అడిగింది శిల్ప.

తను హాస్పిటల్‌కు తోడురమ్మని కోరితే అతను రానన్న విషయం చెప్పింది కల్పన.

"అందుకే అమ్మా నిన్ను అందర్నీ నెత్తికెక్కించుకోవద్దని చెప్పేది. ఈ కాలం మనుషులకు ప్రక్కవారిని వాడుకోవడం తెలుసు. వాడుకున్నాక కరివేపాకులా తీసి పారేయడం తెలుసు. కృతజ్ఞత, ఋణం తీర్చుకోవడం లాంటివి వారికి తెలియదు. ఇప్పటి మనుషుల డిక్షనరీలో ఆ పదాలు లేవు"

"పోనీలే. ఆ రోజు నేను సహాయాలు చేయడంవల్లే ఈ రోజు అతని మనస్తత్వం నాకు తెలిసింది. ఇకపై కాస్త దూరంగా ఉంచుతాను" అంది కల్పన.

మధ్యాహ్నం భర్తతో కలిసి భోజనానికి క్యాంటీన్‌కు వెళుతున్న కల్పన టీవీలో వస్తున్న వార్తలను నిలబడి ఆసక్తిగా చూడసాగింది.

"పద వెళదాం. సిటీలోని వార్తలన్నీ నీకే కావాలి" అన్నాడు ఆమె భర్త హేమంత్.

"పదండి" అంటూ కదలబోయిన కల్పన 'బ్రేకింగ్ న్యూస్' అంటూ తాజా వార్తల్ని పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో వేస్తూంటే చూసి షాక్ తిన్నట్టు నిలబడిపోయింది. ఆమె ఎందుకలా అయిందో అర్థం కాక టీవీ స్క్రీను వైపు చూశాడు ఆమె భర్త.

"ఓ అజ్ఞాత వ్యక్తి ఫోన్‌కాల్ ఆధారంగా దిల్‌సుక్‌నగర్ కీర్తన అపార్టుమెంట్స్‌లోని ఓ ఫ్లాటుపై పోలీసుల దాడి. ముగ్గురు వ్యక్తుల అరెస్టు. అందులో ఓ వ్యక్తి స్త్రీ. నిన్నటి బాంబు ప్రేలుళ్ళకు సంబంధించిన కాగితాలు, సిడిలు, హార్డ్‌డిస్క్ స్వాధీనం. ఆ ఫ్లాటులో ఎవరు నివసిస్తున్నారో తమకు తెలియదని, ఆ వ్యక్తుల్ని మొదటిసారిగా తాము యిప్పుడే చూశామని చెప్పిన అపార్ట్‌మెంటు వాసులు"

కల్పన నివ్వెరపోయింది. హేమంత్ ఆశ్చర్యపడలేదు. ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఉగ్రవాదులు ప్రజల మధ్యలో నివసిస్తూనే ఎలా తమ కార్యకలాపాలు సాగించగలుగుతున్నారో వారిద్దరికీ ఆ క్షణానే అర్థమైంది.

'ఎవరి గురించి ఎవరికీ పట్టని జనం తత్వమే వాళ్ళను రక్షిస్తోంది'

★

రెడీ...రెడీ!

డబ్బు కోసం ఏమైనా చేస్తున్న రోజులివి. బాలీవుడ్ కుర్ర హీరోయిన్ కంగనా రనౌత్ ఇప్పుడు ఓ తమిళ చిత్రం కోసం ఏకంగా గుండు గీయించుకోవడానికి కూడా రెడీ అవుతున్నట్టు వార్త. ఇందుకుగాను ఆమెకి కోటి రూపాయల భారీ పారితోషికం ముట్టబోతోందిట. తమిళంలో నిర్మాణం కానున్న ఈ థ్రిల్లర్‌లో కొన్ని సీన్లలో గుండుతో కనిపించే కంగనా తను ఆ పాత్ర ఒప్పుకుంటోంది కేవలం డబ్బు గురించే కాదు, ఆ పాత్ర కూడా ఎంతో చాలెంజింగ్‌గా వుంది అని చెబుతోందిట.